

Το μεγάλο πρόβλημα στην εκπαίδευση

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης πολύ συχνά προβάλλουν θέματα νεανικής παραβατικότητας όπως φιλονικίες μεταξύ των μαθητών, πράξεις βίας, αναγραφή συνθημάτων στους τοίχους των σχολείων, επιθετική συμπεριφορά απέναντι στους καθηγητές και καταστροφή σχολικής περιουσίας. Αυτά είναι μερικά από τα θέματα που όταν παρουσιάζονται στους δέκτες των τηλεοράσεων, δημιουργούν έντονες ανησυχίες στους πολίτες και ιδιαίτερα στους γονείς των μαθητών μας.

Κανένας δε μπορεί να μείνει αδιάφορος. Το θέμα πρέπει να εξεταστεί σε βάθος, όχι απλά με το διορισμό κάποιων επιτροπών, αλλά με την εμπειριστατωμένη μελέτη των αιτίων που προκαλούν αυτή τη συμπεριφορά.

Δεν είναι πρόθεση μου να ασχοληθώ σε έκταση με το θέμα αυτό.

Απλά επιθυμώ να διατυπώσω την άποψη ότι ένα από τα αίτια που ενδεχομένως συμβάλλουν στην αύξηση της νεανικής παραβατικότητας είναι ο όγκος της διδακτέας ύλης σε όλα σχεδόν τα μαθήματα, και ο πολύς χρόνος που διαθέτουν οι μαθητές για την αφομοίωση της στο σπίτι. Αποτέλεσμα τούτου είναι να τους κυριεύει το άγχος, η ένταση και η έλλειψη χρόνου για τη ψυχαγωγία ή την ενασχόληση τους με πράγματα που τους ενδιαφέρουν και τους αρέσουν.

Αυτή η ασφυκτική πίεση, η αγωνία που νιώθουν οι μαθητές μαζί με τη γενικότερη ατμόσφαιρα έντασης που επικρατεί και στο σχολείο, δημιουργεί στα παιδιά τη διάθεση για ένα ξέσπασμα, μια αντίδραση, που πολλές φορές δεν έχουν τη δύναμη να ελέγξουν.

Όσοι είναι γονείς, αλλά και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί μιλούν συνεχώς για το θέμα της ύλης τόσο στα γυμνάσια όσο και στα λύκεια. Οι μαθητές έχουν δεκαπέντε περίπου μαθήματα στο ωρολόγιο πρόγραμμα, και επτά ως οκτώ ώρες διδασκαλίας την ημέρα. Έχουν ογκώδη βιβλία αρκετές φορές δύο για κάθε μάθημα, ένα από την Ελλάδα και ένα από την Κύπρο. Η ύλη για να καλυφθεί θα πρέπει ο καθηγητής απλά να την περάσει επί τροχάδην μέσα στην τάξη, και ο μαθητής να καλύψει από μόνος του με τις ασκήσεις αρκετό μέρος της.

Ο όγκος της διδακτέας ύλης είναι πρόβλημα που χρονίζει στα δημόσια σχολεία, σε αντίθεση με τα ιδιωτικά, που και τα μαθήματα έχουν λιγοστέψει αλλά προπαντός και η ύλη. Είναι καιρός να λυθεί και στα δημόσια σχολεία το θέμα, με δραστική μύωση της ύλης, αν θέλουμε να τα προστατεύσουμε όπως είναι πιστεύω η επιθυμία του κράτους αλλά και γενικότερα της κοινωνίας.

Είναι καιρός να περιοριστεί η ύλη στα ουσιώδη, να γίνει μεγαλύτερη χρήση της τεχνολογίας και να λαμβάνεται υπόψη η δυνατότητα των μαθητών, και σε χρόνο και σε πνευματικές δυνατότητες και προπαντός αν μπορεί να έχει στο σπίτι την ανθρώπινη ή τεχνολογική βοήθεια.

Ο όγκος της ύλης είναι συνδεδεμένος σίγουρα και με τα επίπεδα επίδοσης των μαθητών μας για τα οποία σύμφωνα με τις διεθνείς στατιστικές δεν μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι.

Η επίδοση βέβαια σχετίζεται με αρκετά άλλα αίτια όπως είναι οι μέθοδοι διδασκαλίας, ο αριθμός των μαθητών ανά τάξη κτλ. για τα οποία μπορεί να γίνει άλλη φορά εκτενέστερος λόγος.

Το πρόβλημα της διδακτέας ύλης πρέπει να αντιμετωπιστεί ως ένα από τα πιο σημαντικά της εκπαίδευσης μας και ως επείγον, αν θέλουμε να ανεβάσουμε τα επίπεδα μας αλλά και να περιορίσουμε τη νεανική παραβατικότητα. Όχι βέβαια με θεωρητικές τοποθετήσεις ή απλά εξαγγελίες. Είναι εργασία που πρέπει να γίνει από τους μάχιμους εκπαιδευτικούς, σε συνεργασία όπου είναι δυνατό ακόμα και με ειδικευμένους γονείς και σίγουρα με τη συνεργασία και άλλων ειδικών επιστημόνων.

Πιστεύω ότι είναι πρόβλημα που δε σηκώνει αδιαφορία ή αναβολή.,

Μάριος Ολύμπιος
Δημοτικός Σύμβουλος ΔΗΚΟ
Δήμου Μέσα Γειτονιάς